

Gác xếp

Hoàng Minh

Gác xếp thấp, phải cúi. Sách xếp theo màu gáy chứ không theo tên.

Bố tôi từng ngồi đó mỗi chiều. Ghế vẫn còn vết lõm. Tôi mở một cuốn, trang lót có chữ: đọc tiếp hộ bố, đừng đóng lại giữa chương.

Tôi đọc đến hết. Ngoài cửa sổ, chiều vẫn còn, như chưa ai ra về.